
Dakshadikritam Shiva Stotram

दक्षादिकृतं शिवस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Dakshadikritam Shiva Stotram

File name : dakShAdikRRitaMshivastotram.itx

Category : shiva, bhAgavatapurANa, stotra

Location : doc_shiva

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : bhAgavatapurANa | adhyAya 4/7/26-47||

Latest update : September 23, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 23, 2025

sanskritdocuments.org

दक्षादिकृतं शिवस्तोत्रम्

दक्ष उवाच ।

शुद्धं स्वधाम्पुपरताखिलबुद्ध्यवस्थं
चिन्मात्रमेकमभयं प्रतिषिध्य मायाम् ।
तिष्ठंस्तथैव पुरुषत्वमुपेत्य तस्या-
मास्तेभवानपरिशुद्ध इवात्मतन्त्रः ॥ २६ ॥

ऋत्विज ऊचुः ।

तत्त्वं न ते वयमनञ्जन रुद्रशापात्
कर्मण्यवग्रहधियो भगवन् विदामः ।
धर्मोपलक्षणमिदं त्रिवृदध्वराख्यं
ज्ञातं यदर्थमधिदैवमदो व्यवस्थाः ॥ २७ ॥

सदस्या ऊचुः ।

उत्पत्त्यध्वन्यशरण उरुक्लेशदुर्गेऽन्तकोग्र-
व्यालान्विष्टे विषयमृगतृष्णाऽऽत्मगेहोरुभारः ।
द्वन्द्वश्वभ्रे खलमृगभये शोकदावेऽज्ञसार्थः
पादौकस्ते शरणद कदा याति कामोपसृष्टः ॥ २८ ॥

रुद्र उवाच ।

तव वरद वराङ्गावाशिषेहाखिलार्थे
ह्यपि मुनिभिरसक्तैरादरेणार्हणीये ।
यदि रचितधियं माविद्यलोकोऽपविद्धं
जपति न गणये तत्त्वत्परानुग्रहेण ॥ २९ ॥

भृगुरुवाच ।

यन्मायया गहनयापहतात्मबोधा
ब्रह्मादयस्तनुभृतस्तमसि स्वपन्तः ।
नात्मन् श्रितं तव विदन्त्यधुनापि तत्त्वं

सोऽयं प्रसीदतु भवान् प्रणतात्मबन्धुः ॥ ३० ॥

ब्रह्मोवाच ।

नैतत्स्वरूपं भवतोऽसौ पदार्थ-

भेदग्रहैः पुरुषो यावदीक्षेत् ।

ज्ञानस्य चार्थस्य गुणस्य चाश्रयो

मायामयाद्यतिरिक्तो यतस्त्वम् ॥ ३१ ॥

इन्द्र उवाच ।

इदमप्यच्युत विश्वभावनं वपुरानन्दकरं मनोदृशाम् ।

सुरविद्विद्वपणैरुदायुधैर्भुजदण्डैरुपपन्नमष्टभिः ॥ ३२ ॥

पत्न्य ऊचुः ।

यज्ञोऽयं तव यजनाय केन सृष्टो

विध्वस्तः पशुपतिनाद्य दक्षकोपात् ।

तं नस्त्वं शवशयनाभशान्तमेधं

यज्ञात्मन् नलिनरुचा दृशा पुनीहि ॥ ३३ ॥

ऋषय ऊचुः ।

अनन्वितं ते भगवन् विचेष्टितं

यदात्मना चरसि हि कर्म नाज्यसे ।

विभूतये यत उपसेदुरीश्वरीं

न मन्यते स्वयमनुवर्ततीं भवान् ॥ ३४ ॥

सिद्धा ऊचुः ।

अयं त्वत्कथामृष्टपीयूषनद्यां

मनोवारणः क्लेशदावाग्निदग्धः ।

तृषार्तोऽवगाढो न सस्मार दावं

न निष्क्रामति ब्रह्मसम्पन्नवन्नः ॥ ३५ ॥

यजमान्युवाच ।

स्वागतं ते प्रसीदेश तुभ्यं नमः

श्रीनिवास श्रिया कान्तया त्राहि नः ।

त्वामृतेऽधीश नाङ्गैर्मखः शोभते

शीर्षहीनः कबन्धो यथा पूरुषः ॥ ३६ ॥

लोकपाला ऊचुः ।

दृष्टः किं नो दृग्भिरसद्ब्रह्मैस्त्वं
 प्रत्यग्द्रष्टा दृश्यते येन दृश्यम् ।
 माया ह्येषा भवदीया हि भूमन्
 यस्त्वं षष्ठः पञ्चभिर्भासि भूतैः ॥ ३७ ॥

योगेश्वरा ऊचुः ।
 प्रेयान्न तेऽन्योऽस्त्यमुतस्त्वयि प्रभो
 विश्वात्मनीक्षेत्र पृथग्य आत्मनः ।
 अथापि भक्त्येश तयोपधावता-
 मनन्यवृत्त्यानुगृहाण वत्सल ॥ ३८ ॥

जगद्ब्रह्मवस्थितिलयेषु दैवतो
 बहुभिद्यमान गुणयाऽऽत्ममायया ।
 रचितात्मभेदमतये स्वसंस्थया
 विनिवर्तितभ्रमगुणात्मने नमः ॥ ३९ ॥

ब्रह्मोवाच ।
 नमस्ते श्रितसत्त्वाय धर्मादीनां च सूतये ।
 निर्गुणाय च यत्काष्ठां नाहं वेदापरेऽपि च ॥ ४० ॥

अग्निरुवाच ।
 यत्तेजसाहं सुसमिद्धतेजा
 हव्यं वहे स्वध्वर आज्यसिक्तम् ।
 तं यज्ञियं पञ्चविधं च पञ्चभिः
 स्वितं यजुर्भिः प्रणतोऽस्मि यज्ञम् ॥ ४१ ॥

देवा ऊचुः ।
 पुरा कल्पापाये स्वकृतमुदरीकृत्य विकृतं
 त्वमेवाद्यस्तस्मिन् सलिल उरगेन्द्राधिशयने ।
 पुमान् शेषे सिद्धैर्हृदि विमृशिताध्यात्मपदविः
 स एवाद्याक्षगोर्यः पथि चरसि भृत्यानवसि नः ॥ ४२ ॥

गन्धर्वा ऊचुः ।
 अंशांशास्ते देव मरीच्यादय एते
 ब्रह्मेन्द्राद्या देवगणा रुद्रपुरोगाः ।
 क्रीडाभाण्डं विश्वमिदं यस्य विभूमन्

तस्मै नित्यं नाथ नमस्ते करवाम ॥ ४३ ॥

विद्याधरा ऊचुः ।

त्वन्माययार्थमभिपद्य कलेवरेऽस्मिन्
कृत्वा ममाहमिति दुर्मतिरुत्पथैः स्वैः ।
क्षिप्तोऽप्यसद्विषयलालस आत्ममोहं
युष्मत्कथामृतनिषेवक उद्बुदस्येत् ॥ ४४ ॥

ब्राह्मणा ऊचुः ।

त्वं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं हुताशः स्वयं
त्वं हि मन्त्रः समिद्भ्रं पात्राणि च ।
त्वं सदस्यत्विजो दम्पती देवता
अग्निहोत्रं स्वधा सोम आज्यं पशुः ॥ ४५ ॥

त्वं पुरा गां रसाया महासूकरो
दंष्ट्रया पद्भिनीं वारणेन्द्रो यथा ।
स्तूयमानो नदँल्लीलया योगिभि-
र्व्युज्जहर्था त्रयीगात्र यज्ञक्रतुः ॥ ४६ ॥

स प्रसीद त्वमस्माकमाकाङ्क्षां
दर्शनं ते परिभ्रष्टसत्कर्मणाम् ।
कीर्त्यमाने नृभिर्नाम्नि यज्ञेश ते
यज्ञविघ्नाः क्षयं यान्ति तस्मै नमः ॥ ४७ ॥

इति श्रीमद्भागवतमहापुराणे चतुर्थस्कन्धे सप्तमाध्यायान्तर्गतं
दक्षादिकृतं शिवस्तोत्रं समाप्तम् ।

भागवतपुराण । अध्याय ४/७/२६-४७ ॥

bhAgavatapurANa . adhyAya 4/7/26-47..

Proofread by PSA Easwaran

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

